

Завдання науковій команді

Орган парткому, ректорату, комітету ЛКСМУ та профкому Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова

№ 28 (687)

Середа, 4 жовтня 1961 року

Ціна 2 коп.

ЗАВДАННЯ ВИКОНАНО

В ЦЬОМУ році колгоспники виростили урожай кукурудзи кращий, ніж в минулих роках. Було де застосувати свої сили і вміння нашим студентам. Вони обробили понад 6 тисяч гектарів кукурудзи, працювали на збиранні цукрових буряків, картоплі, винограду.

В порівнянні з минулим роком студенти працювали набагато краще, з перших же днів було набрано швидких темпів у роботі. Студенти IV курсу історичного факультету щоденно виконували норму на 200 процентів, двічі за період роботи в колгоспі правління колгоспу «Дружба» преміювало студентів IV курсу українського відділу філологічного факультету.

Приємно відзначити, що на Дошку пошани занесли не тільки групи, а навіть курси. I курс хімічного і I курс (перша група) механіко-математичного, II курс німецького відділу факультету іноземних мов, III курс українського відділу філологічного факультету і III-й біологічного, IV курс історичного, хімічного і філологічного (український відділ) факультетів — всі вони побували на Дошці пошани. По 4 га, замість трьох за нормою, обробили другокурсники-біологи — Москул, Молдаванов, третьокурсники — Байбус, Нечай, Данилова.

Та, на жаль, не всі працювали на повну силу. Студенти I курсу мехмату (с. Олександрівка), II курсу мехмату (с. Адамівка), III курсу фізичного факультету (с. Лизинки), III курсу англійського відділу і IV-го російського відділу філфаку працювали нижче своїх можливостей.

Крім надання допомоги колгоспам по збиранню врожаю, студенти і викладачі університету провадили серед місцевого населення значну агітаційно-пропагандистську і культурно-масову роботу. На високому ідейно-теоретичному рівні пройшов 19—20 вересня в районному Будинку культури дводенний семінар пропагандистів сітки партійної і комсомольської освіти, в якому взяли участь професор В. П. Цесевич, доцент К. І. Колодій, доцент М. Є. Овандер, доцент І. І. Штерн, ст. викладач Д. О. Драгомарецький, викладач О. І. Романовський та інші. Було організовано вечір питань та відповідей в зв'язку з обговоренням основних положень проекту Програми і Статуту КПРС. Багато лекцій про міжнародне становище для студентів і місцевого населення прочитав доцент Д. І. Богуненко.

Великий концерт художньої самодіяльності дали студенти геофаку в с. Гудевичево. І студенти, і колгоспники залишились задоволеними виступом студентів II німецького в селі Ігнатівці. Майже всі групи і курси філологічного факультету дали в селах концерти, а студенти II російського — навіть кілька. Надовго запам'ятаються жителям с. Джугастрово українські, російські пісні дівчат III українського, а жителям с. Конопльово — молодіжний вечір, присвячений пам'яті Остапа Вишні.

Студенти, які з тих чи інших причин залишились в Одесі, працювали по ремонту спортзалу, обладнанню лабораторій, в студентській бібліотеці. Комсомольські поставились до своєї праці хіміки і фізики, які працювали на теплоізоляції труб в головному корпусі. Вони не пропустили жодного робочого дня, працювали щоденно понад норму, в той час, як студенти факультету іноземних мов пропустили по 2—3 робочих дні.

Яскравим прикладом сумлінного ставлення до праці є студент I курсу фізичного факультету Володимир Таволжанський.

Під керівництвом М. Басенка студенти філфаку обладнали комсомольську кімнату, радіовузол, збудували роздягальню.

Працюючи в колгоспах Іванівського району і в університеті, наші студенти довели, що вони вміють працювати по-справжньому, з комсомольським вогником і завзяттям.

Тепер науковці і студенти університету з новими силами візьмуться за роботу і навчання.

На третьому німецькому

Зустріч з селом і його жителями була хорошим початком в нашій роботі. Працювали ми на збиранні кукурудзи. На роботу виїжджали о 7 годині ранку і в такий же час повертались ввечері з роботи. Почували себе бадьорими, працювали, не перевтомлюючись. Могли б за день зробити не 0,17—0,18 га, а 0,20—0,25 га. Але, на жаль, колгосп «Перемога» не забезпечував нас потрібним транспортом, а це помітно зменшувало темпи роботи. Із-за недостачі транспорту ми не могли раціонально використати свої сили. Взагалі працювали непогано, але немає сумніву: могли працювати краще.

Н. МАЛИЦЬКА.

Довідка-характеристика

Група студентів II курсу українського відділу філологічного факультету Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова в складі 46 осіб працювала на збиранні кукурудзи в бригаді № 6 колгоспу «Правда» Іванівського району, Одеської області з 6 по 25 вересня 1961 року. Студенти ставились до роботи дуже сумлінно, своєчасно виконували всі вказівки правління і парторганізації колгоспу. Ця група характеризується високою дисципліною, працьовитістю. Саме тому студенти виконали в строк норму по збиранню кукурудзи. За період праці в колгоспі студенти дали концерт для колгоспників с. Волково, випустили «Войовий листок». Крім того, студенти два дні збирали кукурудзу на честь XXII з'їзду КПРС. Особливо відзначились на збиранні кукурудзи 12 студентів: Горбова, Атаманюк, Гульба, Колісниченко, Каглінська, Шаргородська, Томачинська, Мовчанов, Дзюбка, Клочек, Замнибор, Осадча.

Голова колгоспу «Правда»
М. С. ВУКМАНОВИЧ.

ПРАЦЬОВИТІ

В другій половині вересня наступили по-осінньому холодні, непривітні дні. Не хочеться в такі дні виходити з кімнати, важко підніматись вранці з ліжка. Особливо неприємні і небажані такі дні в колгоспі, коли, незважаючи на погану погоду, доводиться вранці підніматись, їхати на поле і працювати.

Та погода не злякала дівчат і хлопців третьої групи III курсу біофаку, які жили і працювали в

селі Іванівці. Незважаючи на холодні ранки, о 7 год. вони вже їхали в поле і повертались лише пізно ввечері.

Взагалі, з перших днів роботи в колгоспі майже всі студенти цієї групи щоденно вдвічі перевиконували денні норми на збиранні врожаю кукурудзи. У них немає жодного студента, який не виконував би щоденно норми, а студентки Байбус, Нечай, Данилова за період роботи в колгоспі обробили понад

4 га кукурудзяного поля кожна. Добре попрацювали третьокурсники. Вони не тільки достроково виконали норму, а ще 2 дні працювали на честь XXII з'їзду КПРС.

Ввечері, 26 вересня, повечерявши востаннє на колгоспній кухні повернулись з піснями до Одеси. З новими силами вони візьмуться за навчання і, безсумнівно, теж будуть в перших рядах.

Г. НАУМЕНКО.

СОЦЗМАГАННЯ НА ГАРМАНІ

До радгоспу «Перемога» (село Бурдівка), щоб допомогти рідній державі швидко і без втрат зібрати врожай кукурудзи, приїхали студенти I та II курсів відділення англійської мови факультету іноземних мов. І не тільки студенти стаціонару. Прибули з ними й заочниці Крюкова та Самійленко.

Наші студенти непогано працювали на очистці кукурудзи і на комбайнах, але відчувалось, що не всі можливості використані, що можемо працювати краще.

Нещодавно до нас прибули свіжі номери університетської газети, присвячені роботі студентів по збиранню кукурудзи.

Студенти факультету іноземних мов з радістю довідались про успіхи своїх товаришів з інших факультетів на збиранні кукурудзи, зокрема, історичного. Що ж сковає наші сили, що знижує наслідки роботи? Відсутність справжнього, живого змагання! І ось, щоб створити ґрунт, на якому змогло зародитись і зміцніти справжнє соцзмагання, ми провели деякі оргміроприємства. По-перше, велику студентську бригаду на гармані поділили на невеликі ланки по 6—7 осіб. Потім змінили систему обліку виконаної роботи, зробивши його точним і об'єктивним.

І стиль роботи став неспізнаним. Кожна ланка стала цікавитись не тільки результатами своєї праці, а й сусідніх ланок. І не тільки в кінці дня, а в процесі роботи, кожні кілька хвилин.

Повертається студентка з порожнім ящиком з приймального пункту і кричить своїм подругам: «А ланка Калинович іде попереду нас на 2 ящики. Веселіше, дівчатка!».

Стали навіть не ходити, а бігати, ухитрялись брати по троє відер в дві руки. Так і вишло соцзмагання без декларацій і врочистих засідань.

Хто ж попереду? На перше місце вийшла ланка Філіпенко (I курс), де відзначились студентки Вітебська, Журавелик, Євдокимова і інші. Всього на «півкорпуса», як говорять веслярі, відстала від переможців ланка Калинович (II курс) в складі студентів Трусів, Новак, Вознюк і інших.

За передовиками підтяглись і останні. Залишалося тільки побажати, щоб і ланка студентки Коляди (II курс) в складі Панченко, Денисенко, Фесенко і інш. теж відчула радість перемоги в соцзмаганні. Оце і є наш скромний подарунок з'їздові, — говорили студенти, дізнавшись про успішні результати роботи.

Л. П. КОРОБКОВ,
викладач.

ІДЕЯ НАРОДИЛАСЬ НА ПОЛІ

ЧИТАЧ розгорнув попередній номер нашої газети, продивився фото, прочитав під одним з них: «Студенти I курсу французького відділу на полі».

— Вибачайте,— питає він нас.— Чим же вони знамениті? Чому ви нічого не пишете про їх працю? За що ж вони потрапили в газету?

Цілком зрозуміло... І ось, щоб задовольнити інтерес допитливого читача ми їдемо до «французів», прямо в село Бараново. Знайомство починається з кухні. Куховарки говорять мало, вони зайняті важливою справою: одна готує фарш, друга стоїчно бореться з мухами. Тут же агроном цього колгоспу. Вона погоджується бути нашим гідом, і ми знову на машині.

Знайти наших студентів на полі неважко: весь французький відділ працює разом; одна бригада — I і 2 курси, друга — старшокурсники.

«Юні французи» навіть перегнали своїх старших товаришів і виконали свою норму 25 вересня.

Керівник бригади Є. В. Танасюк (до речі, вона одна керувала «двокурсним» колективом, і результати відрядні) не виділяє нікого: всі працюють добросовісно. Рекорд бригади — 0,28 га в день на кожного, середній результат — 0,24 га в день. Але, хоч 25-го норма була вже виконана, студенти

Кінець робочого дня. (Фото справа).

Вперед і тільки вперед! (Фото вгору).

вирішили 26-го і 27-го вересня попрацювати понад норму на честь XXII з'їзду партії.

Старшокурсники закінчують свої рядки. Ніхто не намагається вирватися вперед. Бригада йде рівно; передовики переходять з свого рядка на сусідній, допомагають товаришам наздогнати їх — і назад. Серед таких передовиків студенти Шмандура, Кочергін, Шеремета, Мостова, Пашкевич, викладачі Василь Григорович Соломонов, Лілія Давидівна Мотнюк.

Так, так, керівники групи вели «свої рядки», працювали поряд з студентами і встигали ще допомогти тим, хто відставав.

Підходимо до них.

— Коли закінчуєте?

— 27 вересня і ще день попрацюємо на честь XXII з'їзду...

— У наших студентів,—говорить

Василь Григорович,— народилась ідея. Ми пропонуємо трохи перебувати учбовий рік за часом. Починати навчання з 1 жовтня, а літню сесію кінчати в липні. Серпень і вересень — канікули, причому студенти пропонують у вересні працювати в колгоспах. П'ятикурсники можуть у вересні проходити практику. Збираємось сьогодні обговорити цю ідею на зборах, а потім винесемо її на загальноуніверситетське обговорення, після чого можна внести таку пропозицію до міністерства.

Ідея, дійсно, непогана. Адже тоді щороку у вересні не буде порушуватись учбовий рік. Про це варто подумати.

Ми від'їжджали з Бараново в хороших враженнях.

С. МАРКОВ.

КОНЦЕРТ В ІГНАТІВЦІ

Студенти I-го і III-го курсів німецького відділу факультету іноземних мов організували в селі Ігнатівці для колгоспників концерт художньої самодіяльності. Всі студенти взяли в ньому активну участь.

Першим виступив хор. Хор виконав «Марш бригад комуні-

стичної праці», «Пісню геологів» та інші. Колгоспникам дуже сподобались виступи студентів II курсу Хлівної, Ніякої, Фурдуй, першокурсників Некрасова, Маринчак та інші. І студенти і колгоспники залишилися задоволені концертом.

Т. СОКОЛОВА.

МІСЯЦЬ ПРАЦІ

(ФОТОНАРИС)

Місяць праці... Багато зустрічей, багато вражень. Зараз важко згадати перший день послідовно, з усіма деталями. Були групи—працювали добре, були такі, що працювали трохи гірше.

Наш кореспондент побував у Ново-Миколаївці, у третьокурсників російського відділу філфаку. Як вони працювали, як жили...

Ось вони вже дома, філологі-третьокурсники. 4 тижні тому — зовсім недавно — сиділи біля свого корпусу і чекали машини, щоб їхати в колгосп працювати. А сьогодні — це все минуле. Так як же пройшов цей місяць? — Зовсім непогано, — відповідає Коля Тимашов.

Взагалі, отримали 2 грамоти: від правління колгоспу і від райкому комсомолу.

Спочатку було важко: ми працювали на гармані, не завжди виконували норму — по тонні на брата, а може й більше. Ну, і не встигали. Нарешті, виявилось: норма — нереальна.

Потім, коли нас перевели на рядки, пішло швидше: 130—150 проц щодня.

Працювали вони справді добре. Мабуть тому, що зуміли правильно розподілити свої сили: дівчата ламають качани, а хлопці, озброївшись кошиками і відрами, наповнюють безтарки. Хлопці — вантажники, працюють по двоє.

Іноді трапляється так, що хто-

небудь з вантажників залишається без напарника. Тоді на допомогу приходять дівчата.

Працюють всі напружено, хлопцям навіть невістачає часу поголитися. Ходять бородаті. Тільки деякі встигають підголити вуса...

**

В той же день, коли ми приїхали до Ново-Миколаївки, там відбувся невеличкий конфлікт.

Кореспонденти «СВ» («Студентська вісті» — є така щотижнева газета в газеті; виходить іноді по п'ятницях) сказали б, що в даному випадку винуваті обидві сторони.

Коротко суть справи: кілька дівчат, закінчивши свої рядки, не залишилися допомогти вантажникам, а пішли додому. Вантажники образились — і правильно. Але, очевидно, згарячу поговорили занадто різко. Дехто навіть запропонував, щоб не давати приводу до непорозуміння, виходити в поле з 6 годин ранку і до 8—9 годин. (в цей час завжди приходять підводи) спати в посадці.

Це було б, звичайно, занадто суворою мірою, тим більше, що кожний з них менш за все думає тільки про себе. Почуття дружби тут виняткове. Досить кому-небудь на рядках вирватися вперед, як він вже переходить на сусідній рядок — треба допомогти товаришу.

СТВОРЮЄТЬСЯ КОЛЕКТИВ

Здавна про роботу математиків в колгоспі йде погана слава. В цьому році дехто з них теж встиг себе показати не з кращого боку. Знову запізнення, невиконання встановлених норм, порушення дисципліни.

Але коли попадаєш в село Тарасівку, де працює перша група першого курсу мехмату, то забуваєш про це. Дружно і злагоджено, єдиною сім'єю живуть і працюють першокурсники.

Кожний студент намагається зробити якнайбільше, норму не тіль-

ки виконати, а й перевиконати. Не забуває і про товаришів, яким потрібно допомогти. Не віриться, що ці люди лише кілька днів живуть разом.

Керівникові групи Л. О. Кошубі дуже багато допомагають Люба Герасимова, Всеволод Горбатенко, Георгій Миндадзе.

Сподіваємось, що міцна дружба, колективізм і згуртованість студентів не тільки першого, а й всіх інших курсів стануть традицією мехмату.

В. ХМЕЛЬОВА.

В розмові з нашими кореспондентами

(Кукурудзяно-гумористичні нотатки)

І. М. ФРОЛОВ: — Не забудьте оттити, що биологи работают, как львы.

СТУДЕНТИ IV РОСІЙСЬКОГО: — Мы работаем неплохо, норму выполняем, но на фоне IV украинского выгядим бледно.

КОЛГОСПНИК с. БУЗИНОВО: — Голови райвиконкому немає, і він вас не прийме, бо в нього в голві кукурудза.

III КУРС АНГЛІЙСЬКОГО ВІДДІЛУ. Питання: — Яка у вас норма?

Відповідь: — Яка в нас норма, ми не знаємо, але норму виконуємо щоденно.

III—IV КУРСИ ФРАНЦУЗЬКОГО ВІДДІЛУ. Питання: — На що скаржитесь?

Відповідь: — Мало хлопців.

І так весь час. І не говорять, що важко. І взагалі, вони, мабуть, не вміють скаржитися.

З харчуванням, наприклад, студентам не пощастило: того, що передбачено раціоном, часто не виявлялося в коморі; а замінювати одне другим колгоспне керівництво не завжди догадувалось.

...Вечоріе. Вже навантажні останні качани, вже проспівані всі пісні — від «Дубинушки» до «Марина». Можна відпочивати до завтра. Стрибають в безтарки. Рудик Феденьов береться за руль, пробайте, віжки і — вперед!

**

...А ввечері свято: 23 роки тому народилась Інна Кузнецова, комсомольський ватажок факультету.

**

Про все це третьокурсники зараз не згадують: рано ще. А ось потім, місяців через три—чотири, коли почнеться сесія, тоді хто-небудь та зітхне, простежуючи долю юса малого: «Добре було в колгоспі...»

Г. ДАВИДОВ.

25 вересня почала свою роботу Всесоюзна конференція з проблем фізіології та патології травлення і всмоктування.

В актовому залі зібралось більше трьохсот учасників конференції. Конференцію відкрив ректор університету проф. О. І. Юрженко. Підкресливши, що конференція має велике наукове значення, проф. О. І. Юрженко виклав дані, які свідчать про те, що в розробці проблем травлення Одеському університетові здавна належить значна роль.

На першому пленарному засіданні були прослухані доповіді, які стосуються питань ферментативних процесів в шлунково-кишковому тракту (проф. Г. К. Шлігін), про функції підшлункової залози (проф. Є. Є. Мартинсон), про сучасний стан проблеми всмоктування. 26 вересня почалась робота в секціях. Великий інтерес викликали доповіді про іонізуюче випромінювання, травлення в шлунку і кишечнику (доповіді проф. Н. Н. Лебедева і ін.). В секції фізіології і патології всмоктування були заслухані цікаві доповіді про травлення у риб (доктор біологічних наук Ц. В. Бодрова і Б. В. Краюхін), про рефлекторні впливи на процеси всмоктування (доцент Н. А. Банников) і ін. З великою увагою на цій секції були прослухані доповіді від кафедри фізіології людини і тварин (доц. Л. А. Семенюк і доц. Л. А. Рябової).

Великий інтерес і жваво обговорення викликали доповіді на секції фізіології і патології травлення і питання біохімії. На конференції було заслухано ряд клінічних доповідей (проф. К. А. Мясніков — Казань, проф. Г. В. Ніколаєва — Іваново, проф. І. А. Левіна і проф. Л. М. Волошина — Одеса).

З великою доповіддю про роль ретикулярної формації мозку в

процесах травлення виступив проф. А. А. Зубковий. Ряд доповідей було присвячено питанням травлення у сільськогосподарських тварин (проф. І. П. Самін, проф. Д. К. Куїмов та ін.).

З великою увагою були прослухані на наступних пленарних засіданнях доповіді проф. П. Г. Богача (Київ), проф. А. В. Соловйова (Ленінград), проф. В. Л. Губаря (Москва), проф. Бакурадзе (Тбілісі), проф. Сафорова Р. І. (Баку) та ін.

Учасники конференції зробили цікаві екскурсії по історичних місцях міста, відвідали музеї Одеси. Конференція проходила цікаво і жваво. Доповіді активно обговорювались. На засіданнях і секціях виступало 9—10 осіб.

Конференція закінчилась 29 вересня. В кінці конференції була координальна нарада, на якій виступив директор Інституту фізіології ім. І. П. Павлова АН СРСР академік Чернігівський.

Р. И. ФАЙТЕЛЬБЕРГ,
професор.

МОЖЛИВЕ ЩЕ Й ТРЕТЄ РІШЕННЯ

Наближаються історичні дні XXII з'їзду КПРС, на якому буде підведений великий підсумок грандіозного шляху, пройденого нашою країною на протязі тільки 40-а років, накреслені великі плани будівництва комуністичного суспільства.

В світлі завдань, висунутих проектом нової Програми КПРС, яка буде прийнята на наступному XXII з'їзді, виникає необхідність ліквідувати недоліки в роботі вищої школи, яка готує висококваліфіковані кадри для промисловості і культури, яка є важливим центром наукової думки в нашій країні.

На сторінках газети «За наукові кадри» недавно було зроблено ряд пропозицій у вказаному напрямку.

Зокрема, А. А. Москаленко, критикуючи статтю декана хімічного факультету Харківського університету В. Корнієнка, в якій автор вважає раціональною організацію на кожному факультеті університету педагогічного відділення, яке повинне готувати кадри для школи, з свого боку пропонує для поліпшення підготовки педагогічних кадрів в стінах університету наблизити його плани до планів педагогічного інституту, збільшити кількість годин на курс педагогіки і методики, на педагогічну практику, організувати базові школи.

Слід сказати, що ця пропозиція не може бути прийнятою. Якщо автор статті, яку критикує А. А. Москаленко, намагає-

тись на кожному факультеті університету створити педагогічний інститут, то сам критик хотів би університет в цілому перетворити в педагогічний інститут, знищивши між ними всяку різницю.

При цьому А. А. Москаленко збирається зберегти в університеті всі дефекти, властиві університету, а педагогічний інститут — не одне і те ж. Ототожнення їх було б серйозною помилкою.

Різниця між університетом і педагогічним інститутом полягає в тому, по-перше, що університет готує кадри не тільки для школи, а й для інших областей культури, для різноманітних областей промисловості.

Деякі факультети готують фахівців, головним чином, для промисловості, деякі, наприклад, юридичний ф-т, для таких ділянок будівництва, які виходять далеко за межі тих завдань, що стоять перед педагогічним інститутом.

По-друге, університет готує кадри для старших класів одинадцятирічки і для професійних учбових закладів, тоді як педагогічний інститут готує вчителів для початкових і середніх класів одинадцятирічної школи.

Із цього необхідно виходити при розв'язанні питання про поліпшення підготовки педагогічних кадрів в стінах університету.

Факультети університету, в залежності від цільової установки, можна розбити на 3 групи: до першої відносяться ті, які готують кадри, головним чином, для школи: біологічний, філологічний, історичний, географічний факультети. До II групи відносяться факультети, які готують кадри, головним чином, для промисловості, хоча кадри для школи теж складають їх важливе значення; це факультети — хімічний, механіко-математичний, фізичний. До III групи відносяться факультети, які ставлять своїм завданням підготовку кадрів для таких областей практики, які виходять далеко за межі завдань педагогічних учбових закладів, — юридичний і інші.

Що стосується I групи факультетів, які готують кадри, головним чином, для школи, то тут необхідно внести серйозні зміни в учбовий план, які забезпечили б високий рівень підготовки вчителів.

Мова йде не стільки про збільшення кількості годин з педагогіки і методики, скільки про зміни самого характеру педагогічних дисциплін і методики викладання їх.

Ніяка наукова педагогічна освіта неможлива без психологічної основи. Педагогіка і методика без психології, яка є од- (Закінчення на 4 стор.).

ШОСТА ЩОРІЧНА

22—24 вересня у м. Дрогобичі відбувалася Шоста щорічна наукова сесія вивчення творчості великого українського письменника, революційного демократа Івана Франка. Учасники сесії присвятили свою роботу 300-річчю Львівського державного університету.

Після вступного слова ректора Львівського університету члена-кореспондента АН УРСР професора Є. К. Лазаренка з доповідями на пленарному засіданні виступили ст. науковий співробітник Львівського Інституту суспільних наук доктор філологічних наук О. І. Дей («Журнали І. Франка та М. Павлика в боротьбі проти буржуазно-націоналістичних переконачень творчості Т. Шевченка»), доцент Львівського університету О. Н. Мороз («Іван Франко про художню літературу як особливу форму суспільної свідомості») та автор цих рядків («Іван Франко і питання українського мовознавства»).

На сесії були заслухані численні повідомлення, серед яких найбільшої уваги заслуговують такі: «Одна з соціальних проблем у твор-

чості І. Франка і Бернарда Шоу» (проф. Львівського університету М. І. Рудницького), «Дослідження недовикорисаної поеми Івана Франка «Історія товтки солі» (ст. наукового співробітника Інституту літератури АН УРСР О. І. Кисельова), «Поетика назв творів Івана Франка» (доц. Львівського університету С. М. Шаховського), «Іван Франко про історичну та художню правду» (вчителя середньої школи с. Реклинець А. Ю. Войтюка) та ін.

З проникливим словом про сатиру та іронію у творчості Франка виступив син письменника Т. І. Франко.

Після закінчення роботи було прийнято рішення: наступну сесію провести в с. Криворівня.

Учасники конференції відвідали франківські місця у Нагуєвичах, Бориславі, Дрогобичі і т. ін.

Безперечно, що Шоста наукова сесія, проведена за ініціативою Львівського університету та Дрогобичького педагогічного інституту, посідає певне місце у вітчизняному франкознавстві.

Доц. М. ПАВЛЮК.

Вирус наукове життя

ЗАКІНЧИЛАСЬ КОНФЕРЕНЦІЯ ФІЗІОЛОГІВ

Коротко про аспірантів

В дискусії бере участь

професор

Д. Г. Елькін

ОДИН РІК—ПОЗАДУ

ЗАКІНЧУЄТЬСЯ 1-й рік навчання у аспірантів, які вступили до аспірантури восени минулого року. Третина аспірантського шляху пройдена. Результати, з якими аспіранти закінчують свій перший рік навчання, не у всіх однакові. Повністю склали кандидатський мінімум аспіранти механіко-математичного факультету С. Мирон і В. Кудря. Успішно складають кандидатські іспити з випередженням індивідуального плану О. Ракітянська і Л. Мельничук (фізичний факультет), Г. Полікарпов і В. Костюк (кафедра філософії), Є. Калафатич (кафедра політекономії). Ці аспіранти успішно поєднують складання кандидатських екзаменів з роботою над дисертаційними темами.

Разом з тим є ряд аспірантів, які порушують передбачені індивідуальними планами терміни складання кандидатських екзаменів (Л. Сумішевська, В. Власенко, І. Голотюк — механіко-математичний ф-т, З. Алексеева — біологічний ф-т, Г. Мохов — фізичний ф-т та ін.). Відстають з виконанням своїх індивідуальних планів і деякі аспірант-заочники. В цьому винні в значній мірі наукові керівники. Деякі наукові керівники не приділяють достатньої уваги аспірантам, які навчаються без відриву від виробництва.

На ряді кафедр робота аспірантів-заочників систематично не контролюється. Так, наприклад, аспірантка кафедри фізичної хімії т. Продан, в якій 1-й рік навчання закінчується 15 листопада, до цього часу не склала жодного кандидатського екзамену, жодного разу не звітувала на кафедрі. Погано виконують свої індивідуальні плани аспірант-заочник кафедри психології В. Кучеренко, аспірантка-заочниця кафедри теоретичної механіки І. Ізмайлова та інші.

Щоб ліквідувати вказані недоліки, необхідно науковим керівникам і кафедрам посилити контроль за роботою аспірантів, особливо тих, які навчаються в заочній аспірантурі, зробити цей контроль щоденним, добитись суворого виконання аспірантами індивідуальних планів по складанню кандидатського мінімуму, по виконанню дисертаційних робіт.

В. І. СКРИЛЬОВА,
зав. аспірантурою.

НАУКОВЕ СВЯТО

12—15 жовтня ц. р. в нашому університеті відбудеться IV республіканська славістична нарада. З доповідями на цій нараді виступлять мовознавці, літературознавці, історики Москви, Ленінграда, Києва, Харкова, Львова, Одеси та інших міст нашої країни. В роботі історичної секції візьмуть участь вчені Болгарії.

Деканати філологічного і історичного факультетів активно готуються до проведення наради. Незабаром з друку вийдуть тези доповідей.

Славістична нарада в стінах нашого університету — це велике наукове свято, в якому (ми не сумніваємось у цьому) візьме активну участь і наша студентська молодь.

Доц. А. А. МОСКАЛЕНКО.

МОЖЛИВЕ ЩЕ Й ТРЕТЄ РІШЕННЯ

(Закінчення. Початок на 3 стор.).

нією з найважливіших її основ, перетворюється в ряд рецептів, які часто звучать як тривіальні, всім добре відомі фрази. А тому реформа педагогічної освіти на цих факультетах повинна виражатись, перш за все, в серйозній постановці викладання психології — загальної, дитячої і педагогічної з відповідними практичними заняттями. Курс методики необхідно замінити семінаром, який давав би можливість студентам цілком самостійно розробляти окремі методичні питання, пов'язані з їх майбутнім фахом.

Педагогіка повинна викладатись на більш високому рівні, ніж це має місце в педагогічних інститутах, з установкою на професійні навчальні заклади. Це не потребує збільшення кількості годин, а примусить трохи змінити зміст курсу.

Педагогічна практика в університеті повинна розбиватись на 2 етапи: I — учбова практика (2—3 місяці), II — практика-стажування (1/2 року — 1 рік).

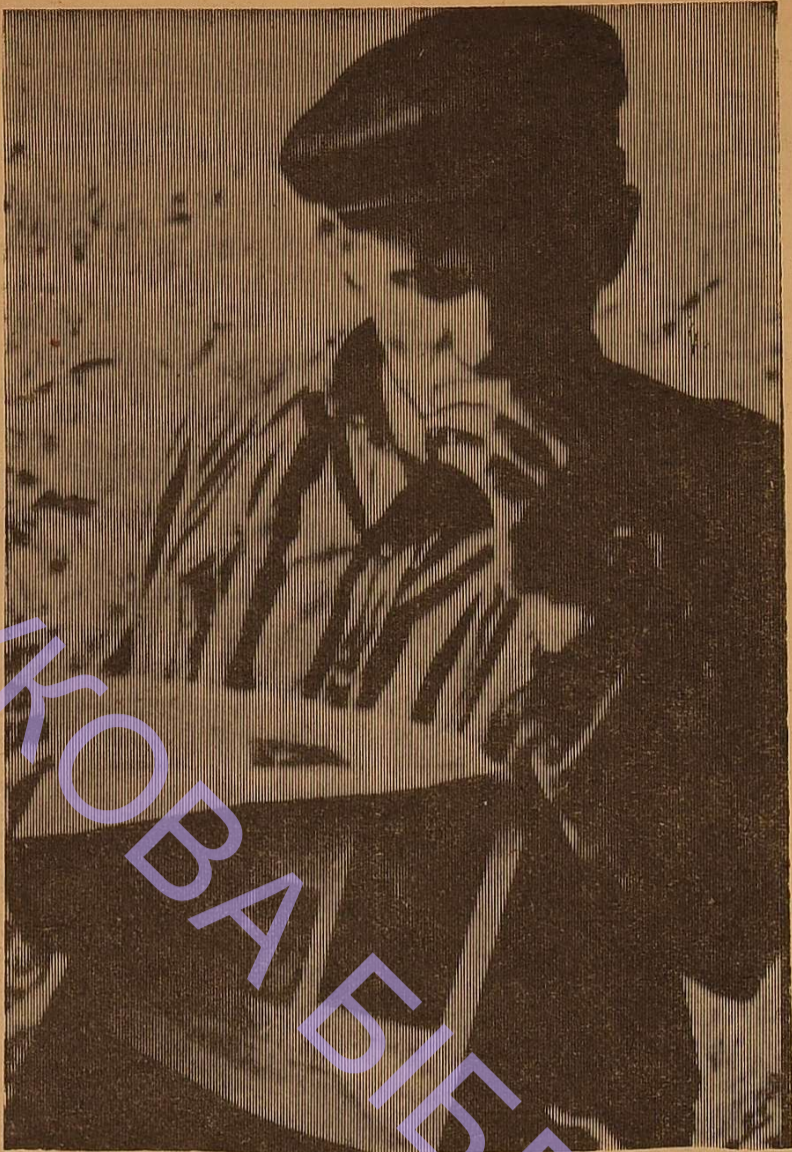
На історичному факультеті не зайвим буде курс історії педагогіки, який носить характер не тільки одного з історичних курсів, але й одного з предметів, які включаються в загальний план спеціальної підготовки вчителів.

Що стосується студентів вказаної групи факультетів, які не будуть вчителями школи, то їх підготовка для роботи в інших культурних закладах (в музеях, газетах, видавництвах та ін.) може бути забезпечена шляхом організації ряду спеціальних факультативних курсів (журналістика, музейна справа).

Трохи інше становище повинно бути на тих факультетах, які готують кадри в однаковій мірі для промисловості і для школи. Тут пропозиції декана хімічного факультету Харківського університету Корнієнка цілком вірні. На факультеті другої групи, починаючи з III курсу, повинна бути проведена диференціація студентів в залежності від їх майбутньої спеціальності.

Для тих, хто після закінчення університету буде працювати в школі, повинна бути забезпечена достатня педагогічна підготовка, яка передбачає серйозне вивчення психології (загальної, дитячої і педагогічної), педагогіки, семінар з методики, педагогічну практику.

Така реорганізація підготовки кадрів в університеті забезпечить їх більш високий рівень і буде відповідати завданням, які висувуються практикою комуністичного будівництва.

Газети привезли на поле.

Фотоетюд Г. Еліава.

СВОЇМИ РУКАМИ

ЩЕ взимку визріла думка зробити роздягальню на філологічному факультеті, але в плани господарчої частини такі роботи не ввійшли. Тоді вирішили доручити цю справу комсомольцям. І ось, коли всі студенти збирались відїжджати на збирання «королеви», член комсомольського бюро Микола Басенко організував ударну хлопчачу бригаду з 10 осіб, яка, з легкої руки Івана Михайловича Дузя, стала називатись бригадою «Ух!».

Члени бригади — працюючі, веселі хлопці, студенти переважно I—III курсів. Деякі спочатку трішки жалкували, що вони не на «качанистій», не разом з усіма. Особливо це було в перші дні, коли наші деякі господарники розкачувались і робочий день починався з біганини за будівельними матеріалами, машиною тощо. Але, повторюємо, тільки в перші дні. Поступово робочий ритм запанував на скромній комсомольській будові.

Спочатку бригада допомогла обладнати комсомольську кімнату, зробила необхідну роботу на радіовузлі, а потім приступила до виконання своєї «кровної роботи» — будівництва роздягальні.

— Нас хотіли забрати на іншу роботу, — розповідають хлопці, — але ми бажали працювати тільки тут, адже ми — патріоти факультету.

Тривалість робочого дня бригади — 8 годин, але майже щодня

дружна бригада 10-ти працювала більше, перевиконувала норму.

— Робимо все самі: просіваємо пісок, обрубуюмо каміння, возимо каміння аж з Орловки. Якщо немає вапна, йдемо на пункт поставлення і приносимо самі.

Праця на будівництві допомогла хлопцям: за цей час вони здобули практично новий фах — всі стали мулярами.

Незабаром члени бригади почали бачити й відчувати результати своєї праці: зацементована підлога, оштукатурені стіни, з'явилися сходи, двері.

Майбутня роздягальня набувала відповідної форми.

Та не тільки працює славно бригада десяти, але й весело і корисно проводить вільний час. Хлопці відвідують кіно, театр.

— Відпочиваємо так, як личить філологам, — заявляє О. Єременко.

Читаємо книги, не забуваємо про програмну літературу, слідкуємо за театральними новинами.

Члени бригади завжди підтримували зв'язок з «однополчанами», одного разу знайшли час і поїхали на кукурудзяні поля провідати друзів, а М. Басенко навіть допоміг взяти участь у концерті, який давали студенти III курсу.

Зараз роботу в основному завершено. Вже майстри вставляють вікна та двері.

— Після закінчення роботи (а закінчили вони 23 вересня — прим. ред.) не хочемо їхати додому, поїдемо і ми на збирання «качанистої», допоможемо друзям, — дружно заявили члени бригади.

І ясно, що взимку студенти факультету будуть мати власну роздягальню, що є витвором студентських рук.

Т. ФЕДОРОВА.

ПАМ'ЯТІ УЧЕНИЦІ І ДРУГА

З жовтня ц. р. після тяжкої хвороби передчасно пішла з життя випускниця фізико-математичного факультету нашого університету Т. В. Конюшкова.

Колектив викладачів і студентів факультету добре пам'ятає Таню Конюшкову — завжди відмінницю, завжди прекрасного громадського працівника, людину, захоплену своєю спеціальністю. Максимум енергії приділяла Таня науковій роботі, і цілком заслужено була визнана кращою студенткою випуску 1960 року.

Після закінчення університету Таня була направлена на роботу в Казань, а потім за станом здоров'я була переведена до Одеси, де працювала інженером на заводі холодильного машинобудування ім. Сталіна. Як в університеті, так і на роботі Таня Конюшкова всі свої сили віддавала улюбленій справі.

Пам'ять про Таню Конюшкову, відмінного фізика і душевного товариша, залишиться в наших серцях на все життя.

Деканат фізичного факультету.

Дирекція науково-дослідного Інституту фізики.

Група товаришів.

КЕРМАНІЧ КУЛЬТУРНОЇ РЕВОЛЮЦІЇ

(До сторіччя з дня народження Лу Сіня)

Керманічем культурної революції в Китаї назвав Мао Цзе-дун основоположника нової китайської культури Лу Сіня. Для свого часу і для свого народу Лу Сінь виконав роботу великого Горького в тому розумінні, що його творчість була виразом почуття свідомості китайського народу. Всією своєю творчістю, всією своєю діяльністю Лу Сінь виразив ненависть до феодального і буржуазного суспільства, гнів проти його людо-ненавистницьких порядків, віру в нові революційні сили, які зметуть все гниле й віджили.

Дійсно бойова діяльність Лу Сіня почалась напередодні антифеодального та антиімперіалістичного руху «4 травня» 1919 р., коли Лу Сінь, закріпившись на позиціях демократії і революційного мистецтва, став визнаним главою реалістичної літератури Китаю.

Багатогранною була діяльність великого сина китайського народу. І з якою стороною життя не була зв'язана, завжди була вона дійсно революційною і плодотворною. Важко переоцінити заслуги Лу Сіня в галузі мови.

На протязі чотирьох тисячоліть

в Китаї створювались безсмертні пам'ятники літератури, але класична література Китаю створювалась на офіційно визнаній аристократичній мові, незрозумілій народові навіть на слух.

Сміливо і рішуче виступив Лу Сінь проти архаїчної книжної мови, яка відгороджувала «китайською стіною» народ від його національної літератури. Лу Сінь боровся за створення нової літературної мови, близької до живої розмовної мови.

Користуючись новими мовними і стилістичними засобами, Лу Сінь вніс в китайську літературу новий зміст. З самого початку своєї літературної діяльності Лу Сінь став на позиції письменника-революціонера і ніколи не зраджував їй.

Оповіданням Лу Сіня «Щоденник божевільного», яке було опубліковане в 1918 р., відкрилась нова сторінка в історії китайської літератури. В цьому оповіданні, як і в наступній своїй творчості — збірник «Клич», «Блукання», «Дикі трави», — Лу Сінь розкрив справжнє обличчя напівфеодального, напівколоніального Китаю з

його убогістю, темнотою, відсталістю.

Вихою в історії китайської літератури стало створене в 1921 р. оповідання «Справжня історія А-Кью», героєм якого Лу Сінь зобразив людину «дня» — бідного батрака. Назавжди втіленням безмежного приниження і людського лиха став А-Кью — людина, позбавлена всього, навіть прізвища. З величезним болем за людину Лу Сінь показав не тільки А-Кью, але й багато подібних до нього, які стоять на нижньому ступені суспільства. Почуття гіркої суми охоплює читача тоді, коли він знайомиться з героями Лу Сіня — жертвами савілля, смішними на перший погляд, нікому не потрібними невдахами, затурканими й бідними.

Проте, твори Лу Сіня викликають не тільки сум, але й гнів і сором за суспільство, яке народжує і мириться з таким приниженням людської гідності.

Як друг всього прогресивного людства, Лу Сінь глибоко любив Радянську країну.

Велика роль Лу Сіня як пропагандиста культури нашої країни.

Починаючи з 1907 р., коли була опублікована перша стаття про Пушкіна, Лу Сінь на протязі майже трьох десятиріч виступав з рядом літературно-критичних робіт як про російську класичну, так і про радянську літературу. Літературу нашої країни Лу Сінь популяризував і як перекладач: в списку творів нашої літератури, перекладених Лу Сінем, більше со- рока назв. «Сили морозу» — твердив Лу Сінь, — спираються лише на те, що приречене на загибель. Вони не довговічні. Майбутнє є існує завжди і воно з'явиться світлим. За нами вічне майбутнє, і воно буде світлим».

Здійснились пророчі слова Лу Сіня. Китайський народ одержав всесвітньо-історичну перемогу. Мистецтво Лу Сіня — мистецтво строгого викриття соціального лиха — було зброєю в боротьбі за досягнення перемоги. Тому в наші дні письменники народного Китаю вчать в Лу Сіня, свято зберігають і розвивають його славні традиції.

Доцент О. П. КОВАЛЬЧУК.

Заст. редактора М. В. ПАВЛЮК.

Об'ява

До відома викладачів, студентів та співробітників університету!

З 1 жовтня відкрито передплату на газету «За наукові кадри» на 1962 рік.

Передплата проводиться: для студентів — комсоргами груп, для викладачів і співробітників — профоргани.

„ЗА НАУКОВІ КАДРИ“
СТОП. 4. 4 ЖОВТНЯ 1961 р.